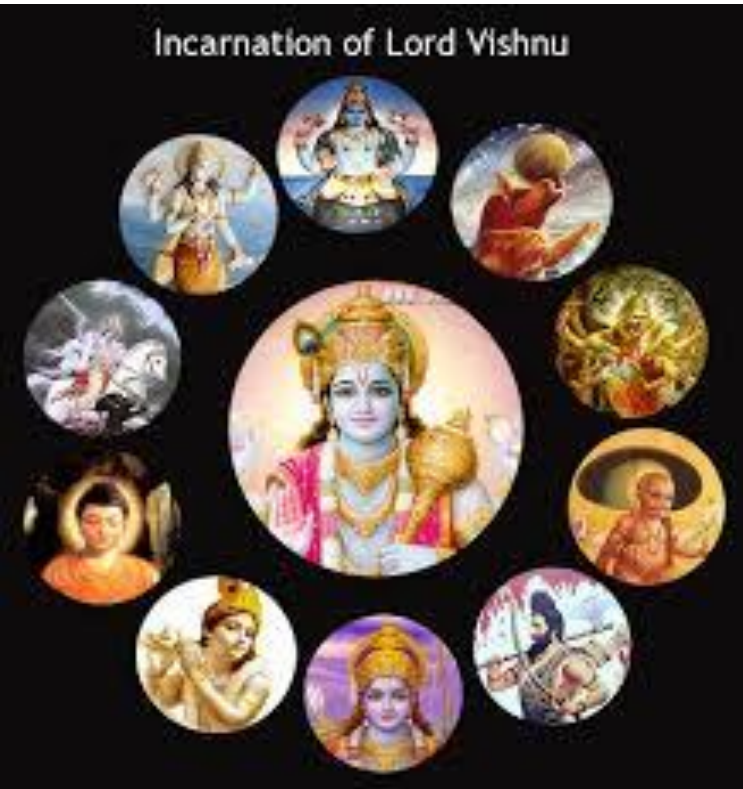

ദശാവതാരം ഒരു വീക്ഷണം

സുധീർ പണിക്കരീട്ടിൽ

വിഷ്ണുവിന്റെ പത്ത് അവതാരങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് കൂടുതലായി എഴുതപ്പെടുകയും പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ശിവനും ബ്രഹ്മാവും, അവതാരങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവതാരങ്ങളെ പോലെ അവർ മനുഷ്യരോട് രക്ഷിക്കുകയും ദുഷ്ടരെ സംഹരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ അവതാരങ്ങൾ എന്നതിനേക്കാൾ അവർ എടുത്ത രൂപങ്ങൾ എന്ന് പറഞ്ഞ് വരുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ തന്നെ വേറേയും അവതാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഭാരതത്തിലെ പ്രമുഖ പൗരാണികശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോക്ടർ ദേവ്ദത്ത പട്ടനായിക് ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളെ കുറിച്ച് സംഗ്രഹിച്ചെഴുതിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു “ലോകത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവതാരങ്ങളുടെ രൂപവും ഭാവവും മാറുന്നുവെന്ന്.. ലോകം

മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒപ്പം ജീവിത രീതിയും കാഴ്ചപ്പാടുകളും മാറുന്നു. സാമൂഹിക ഭദ്രതക്ക് വിട്ടുവീഴ്ച വരാതെ അതേ സമയം പുതിയ ആശയങ്ങളെ മാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവതാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ധർമ്മത്തിനു നാശം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കാൻ ഭഗവാൻ അവതരിക്കുന്നു എന്ന് ഭഗവാൻ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങനെ ഒരു ക്രമസമാധാന സ്ഥാപനം മാത്രമായിരുന്നില്ല ഈ അവതാരങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം മറിച്ച് അവ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളെ പുനർനിർവ്വചിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ദൗത്യത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല ഒരവതാരം എന്ന് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്നു, ദേവതമാർക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടങ്ങളിലും ഈ അവതാരങ്ങൾ ഇടപെടാറുണ്ടെന്ന് ഡോക്ടർ പട്ടനായിക് കുട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

അതിനു ഉപോൽപലകമായി ലക്ഷ്മീദേവി, സീത, ദ്രൗപദി എന്നിവരുടെ കഥകൾ പറയുന്നു. ദുർവ്വാസാവിന്റെ ശാപം മൂലം ജരാധര വരുകയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെ ദേവതയായ ലക്ഷ്മീദേവി ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതെല്ലാം

വീണ്ടെടുക്കാൻ പാലാഴി മഥനം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. അങ്ങനെ പാലാഴി കടയുമ്പോൾ മന്മര പർവതം സമുദ്രത്തിലേക്ക് ആണ്ടുപോയത് വീണ്ടെടുക്കാൻ ഭഗവാൻ കർമ്മമായി അവതരിച്ചു. മഥനം തുടർന്നപ്പോൾ കാമധേനു, ഉച്ചൈശ്രവസസ്, ഐരാവതം, പാരിജാതം എന്നിവ പൊന്തി വന്നു. പിന്നീട് ലക്ഷ്മിദേവിയും. ആ വരവിനെ “നാരായണീയ കർത്താവ് മേൽപ്പത്തൂർ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. “ മധുവുണ്ണാൻ പറന്നടുക്കുന്ന വണ്ടുകളുടെ ശബ്ദത്തോടുചേർന്ന വരണമാലയും കൈകളിലേന്തിയ ദേവി കുചകുംഭങ്ങളുടെ ഭാരം മൂലം മന്ദം മന്ദം നടന്ന് മൂടുശിഞ്ജിതിമുണ്ടാക്കുന്ന മോഹനങ്ങളായ നൂപുരങ്ങളോടും വ്രീളാവിവശത ചേർന്ന വിശേഷസൗന്ദര്യത്തോടും കൂടെ അങ്ങയുടെ അരികിലെത്തി. (നാരായണീയം. ഇരുപത്തിയെട്ടാം ശതകം :6) ഭൂമിദേവിയെ രക്ഷിക്കാൻ വരാഹമായി. സീതയെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രീരാമനായി. ദ്രൗപതിയുടെ മാനംകാക്കാൻ ക്രുഷ്ണനായി അങ്ങനെയും അവതാരങ്ങൾ സഹായിച്ചിരുന്നു.

അതേ സമയം മോഹിപ്പിക്കുന്ന സ്രീരൂപത്തിൽ അവതരിച്ച് അസുരന്മാരെ കബളിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ദേവിമാരുടെ രക്ഷയും മാനവും സംരക്ഷിച്ച ദേവൻ തന്നെ ഒരു മോഹിനിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അമൃത കലശം കൈക്കലാക്കിയ അസുരന്മാരുടെ മുമ്പിൽ മോഹിനി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം അമൃതകലശം മറന്ന് മോഹിനിയുടെ കുചകലശത്തിൽ കൊതിപ്പുണ്ട് നിന്നു. ആധുനിക തേൻ കെണികളുടെ ഒരു പൂർവ്വരൂപമാണു ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. രാഗാഭിനയത്താൽ അസുരന്മാരെ വശത്താക്കി അമൃതകുംഭം അവർക്ക് വീതിക്കാമെന്ന ഉറപ്പിൽ അവരിൽ നിന്നും വാങ്ങി. അത് ദേവന്മാർക്ക് മാത്രം വിളമ്പി. എന്നാൽ മോഹിനിയെ നോക്കി കാമലഹരിയിൽ മോഹാന്ധരായി അമ്പരപ്പോടെ ഇരുന്ന അസുരന്മാർ അത് കണ്ടില്ല. രാഹു എന്ന അസുരൻ മാത്രം ദേവന്മാർക്ക് ഒപ്പം പന്തലിൽ ഇരുന്ന് അമൃതമുണ്ടെങ്കിലും സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാർ അത് ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. മതിപ്പിക്കുന്ന സ്രീ സൗന്ദര്യത്തിൽ മയങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ കയ്യിൽ വന്ന് ചേർന്ന അമൃത് നഷ്ടപ്പെടുന്ന അസുരന്മാർ പിന്നെ ദേവന്മാരുമായി നിരന്തര കലഹത്തിനു ഒരുങ്ങുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഇതേപോലുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളാണു നമുക്ക് ചുറ്റും അരങ്ങേറുന്നത്.

പരിണാമസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഏകകോശ ജീവികളാണ് ആദ്യമുണ്ടാകുന്നത്. പിന്നീട് ബഹുകോശജീവികളുമുണ്ടായി. ആദ്യജീവൻ ആരംഭിച്ചത് ജലത്തിലായിരുന്നു എന്നും ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പത്ത് അവതാരങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ക്രമപരമായ വളർച്ചയുടെ ഒരു ചിത്രമാണു നമുക്ക് തരുന്നത്. ആദ്യാവതാരം ജലത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. അത് മത്സ്യം, പിന്നെ കൂർമ്മം അതിനു വെള്ളത്തിലും കരയിലും ജീവിക്കാം. പിന്നീട് മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായി വരാഹമായി ഭഗവാൻ അവതരിക്കുന്നു. പിന്നത്തെ അവതാരം ഒരു കുറിയ മനുഷ്യനാണു (വാമനൻ). അതിനു ശേഷം അലഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്ന ഒരു പ്രാക്രൂത മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിലേക്ക് മനുഷ്യൻ പരിണമിച്ച് കഴിഞ്ഞു അവതാരങ്ങളിൽ അപ്പോൾ പരശുരാമനാണു. തന്റെ പരശുമായി അദ്ദേഹം ക്ഷത്രിയനമാരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു. പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചു. പിന്നെ പടിപടിയായി നാഗരികതയിലേക്കും കുടുംബ ജീവിതത്തിന്റെ

കെട്ടുറപ്പിലേക്ക് മനുഷ്യൻ പുരോഗമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആർജ്ജവം, ധൈര്യം, ധർമ്മനീതി എന്നെ ഗുണങ്ങളുമായി രാമന്റെ അവതാരമുണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് വന്ന ക്രൂഷ്ണാവതാരം ഗീതോപദേശത്തിലൂടെ മനുഷ്യരെ കർമ്മോന്മുഖരാക്കി. അവസാനത്തെ അപ്സാരമായ കലി ഒരു വലിയ അഗ്നിബാധയിലൂടെ ഒരു കൂട്ടനാശമുണ്ടാക്കാൻ എത്തുമെന്നാണ് വിശ്വാസികൾ കണക്ക് കൂട്ടുന്നത്.

ഓരോ അവതാരത്തിന്റെ പുറകിലും ഓരോ കഥകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും രസാവഹമാണ്. ചില കഥകൾ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചാരമുള്ള കഥകളുമായി സാമ്യമുള്ളതും നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു പ്രളയമുണ്ടായിരുന്നെന്നും ഒരു രക്ഷകൻ അപ്പോൾ വന്നെന്നും ലോകത്തിൽ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലേയും പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രഥമാവതാരമായ മത്സ്യത്തെ കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ വിവരിക്കുന്ന പ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് ലോകത്തിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലേയും മതങ്ങളും സാഹിത്യവും അവിടെയുണ്ടായ പ്രളയത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിലെ നോഹയുടെ കഥയും മത്സ്യാവതാരത്തിലെ കഥയും ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു. ആറാമത്തെ മന്വന്തരത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നും ഹയഗ്രീവനെന്ന അസുരൻ വേദങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചു.

അത് വീണ്ടെടുക്കാനാണ് വിഷ്ണു മത്സ്യമായി അവതരിച്ചത്. കഥ ചുരുക്കത്തിൽ - സത്യവ്രതൻ എന്ന റുഷി നദിജലത്തിൽ തർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ കൈകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ ഒരു ചെറുമീൻ കയ്യിൽപ്പെട്ടു. അതിനെ നദിയിലേക്കിട്ടപ്പോൾ അത് മറ്റ് മത്സ്യങ്ങളെ കണ്ട് പേടിക്കുന്നത് കണ്ട് ഒരു പാത്രത്തിൽ നിറച്ച് കൂടെ കൊണ്ട്പോയി. എന്നാൽ കുറച്ചദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് മീൻ അസാധാരണ വലുപ്പം വെച്ചു. അത് ഒരു സാധാരണ മീനല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ റുഷിയോട് മത്സ്യം പറഞ്ഞു. ഏഴു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ പ്രളയമുണ്ടാകും. അപ്പോൾ ഒരു തോണി നിന്നെ സമീപിക്കും, ജീവജാലങ്ങളിൽ ഓരോ ഇണകളെ കൂട്ടി നീ അതിൽ കയറുക. സപ്തർഷികളും അതിലുണ്ടായിരിക്കും. പ്രളയാവസാനത്തിൽ അസുരനെ കൊന്ന് വേദങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്ത് ബ്രഹ്മാവിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതോടെ അവർതാരലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഹിന്ദു വിശ്വാസപ്രകാരം ഇപ്പോൾ കലികാലമാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് മൂന്ന് യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, അവ യഥാക്രമം സത്യയുഗം, ത്രേത യുഗം, ദ്വാപുര യുഗം എന്നിവയാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ നൂറ് ശതമാനവും സത്യധർമ്മങ്ങൾ പുലർന്നിരുന്നു. ത്രേതായുഗത്തിൽ അത് എഴുപത്തിയഞ്ചായി. ഈ യുഗത്തിൽ അഗ്നിഹോത്രികൾ ഗാർഹപത്യം, ഗാർഹികമായ കർമ്മങ്ങൾക്ക്, ദാക്ഷിണാത്യം - പിത്രുകർമ്മങ്ങൾക്ക്, ആവഹനീയം, യാഗാദികർമ്മങ്ങൾക്ക് - എന്നീ അഗ്നികളെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഈ മൂന്നു അഗ്നികളും യജ്ഞസംബന്ധിയായതുകൊണ്ട് ധർമ്മിക ജീവിതം മേന്മയുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ദ്വാപുര യുഗം ആ വാക്കിന്റെ അർഥം പോലെ സംശയത്തിന്റെ യുഗമായിരുന്നു. അതിൽ അമ്പത് ശതമാനം സത്യം പുലർന്നിരുന്നുള്ളൂ. കലിയുഗത്തിൽ അത് ഇരുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനമാണ്. ധർമ്മികമായി ജനങ്ങൾ അധഃപതിക്കുമ്പോൾ ഹിന്ദു വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ഈശ്വരൻ ഓരോ രൂപത്തിൽ അവതരിക്കുന്നു. അവതാരങ്ങളെ കുറിച്ച് എല്ലാ

മതങ്ങളിലും സൂചനയുണ്ട്. നോസ്റ്റ്രഡാമിന്റെ പ്രവചനമനുസരിച്ച്- അന്ത്യനാളുകളിൽ അവസാന വിധി നിർണ്ണയത്തിനായ് ദൈവം തിരിച്ച് വരും. ദുർജനങ്ങളെ തീയിലിടും, നല്ലവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കും.

അവതാരങ്ങൾ ഹിന്ദുമതത്തിനു നൽകിയത് മാത്രംകാപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യകത, സത്യത്തിനും, ധർമ്മത്തിനു കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനം, വ്യക്തിപരമായ ഗുണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം, സമൂഹ ജീവിതം, ഗുരുഭക്തി, ജീവിതത്തിലെ ഓരോ വേഷവും ഭംഗിയാക്കേണ്ട ആവശ്യകത അങ്ങനെ അനവധി നമ്മളോടൊന്നും മത്സ്യം മുതൽ പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ വരെയുള്ള അവതാരങ്ങൾ മനുഷ്യാശിയുടെ പുരോഗമനപരമായ വളർച്ചയുടെ പ്രതീകമാണ്. ഈ അവതാരകഥകൾ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മീയശക്തിയും പ്രതിബന്ധനങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള കരുത്തും ലഭിക്കുന്നു. പുള്ളിലും, പൂഴുവിലും തൂണിലും തുരുമ്പിലും നാരായണൻ വസിക്കുന്നുണ്ട്., മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്, എന്ന് പുത്രനായ പ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് ധിക്കാരമായി കരുതി ഹിരണ്യകശിപു വാളെടുത്ത് തൂണിൽ വെട്ടിയപ്പോൾ നരസിംഹമൂർത്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. നരസിംഹം മൂർത്തി ഒരിക്കലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ലായിരിക്കാം, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ലായിരിക്കാം പക്ഷെ വിശ്വസിക്കുന്ന മനസ്സുകളുടെ ശക്തി അവർക്ക് രക്ഷയേകുന്നു.

ശുഭം